

Recenze: Umělá inteligence & právo

KOLAŘÍKOVÁ, L., HORÁK, F. *Umělá inteligence & právo*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2020, s. 216. ISBN: 978-80-7598-783-9.

Umělá inteligence se neodvratně stává součástí každodenních životů lidí. Používá se např. v medicíně, pomáhá s vyhledáváním informací i s lehčími administrativními úkony, usnadňuje každodenní úkoly v domácnosti, pomáhá hledat vhodnou práci pro uchazeče o zaměstnání, analyzuje emoce lidí a pomáhá soukromým bezpečnostním službám a policejním orgánům v plnění jejich úkolů. Právní věda tak nemůže umělou inteligenci ignorovat, jelikož tato sebou již dnes přináší nepřeberné množství složitých právních otázek.

Nakladatelství Wolters Kluwer přineslo v červenci tohoto roku dvě stě šestnáct stránkovou publikaci s výstižným názvem *Umělá inteligence & právo*, která na výše popsany trend reaguje a jednotlivým otázkám spojeným s umělou inteligencí se věnuje.

Publikaci mají na svědomí dva advokáti z KPMG – Linka Kolaříková a Filip Horák. Prvně jmenovaná je absolventkou Právnické fakulty UK a dánské Aarhuské univerzity. V praxi se zaměřuje především na nové technologie, poskytování finančních služeb a ochranu spotřebitele. S prací nesoucí název *Odpovědnost (za) robota aneb právo umělé inteligence* zvítězila v kategorii Talent roku 2017 v rámci soutěže Právník roku. Druhý autor, Filip Horák, je absolventem Právnické fakulty MU a v současné době je doktorandem na Právnické fakultě UK. Specializuje se na oblast finančního práva a práva informačních technologií, ochranu osobních údajů a duševní vlastnictví.

Jak sami autoři upozorňují na str. XX, monografie nemá „...*ambice podat vyčerpávající výklad technických aspektů AI, ale spíše jen přehled možných současných u budoucích právních konsekvencí technologických novinek.*“ Takhle stanovený cíl publikace je vzhledem k rozsáhlosti problematiky pochopitelný i žádoucí.

Autoři tak čtenářům v deseti kapitolách prozradí, jaké právní otázky vyvstávají v souvislosti s vývojem a využitím umělé inteligence. Zcela logicky začnou tím, že v první kapitole vysvětlí, co si vůbec pod zkratkou AI (umělá inteligence) představí. Dále se krátce zamyslí nad konceptem elektronické osoby jako subjektu práva. Ve třetí kapitole se autoři věnují otázce vývoje umělé inteligence a problémům s vývojem a použitím umělé inteligence souvisejících. Hlavní výzvy, které umělá inteligence přináší, lze dle autorů shrnout do tří oblastí: 1) sociální změny, které umělá inteligence přinese, 2) právní a etické problémy, 3) technické problémy.

Čtvrtá kapitola monografie představí aktuální způsoby využití umělé inteligence a inteligentních robotů. Kromě výše uvedených příkladů lze např. zmínit využití umělé inteligence v právnických oborech či v bankovníctví nebo využití umělé inteligence v oblasti predikce a trestání kriminality.

Následující kapitola pak pojednává o legislativě týkající se umělé inteligence (unijní, české i zahraniční – např. japonské, čínské, jihokorejské, americké, německé či italské).

Nejzrůsáhlejší, šestá, kapitola monografie pojednává o zpracování a ochraně osobních údajů. Jak autoři upozorňují: „...*oblast ochrany osobních údajů představuje pro využití AI značnou výzvu...*“ (str. 103). Problematika umělé inteligence tak úzce souvisí s v posledních letech hodně zmiňovaným obecným nařízením o ochraně osobních údajů (GDPR).

V dalších kapitolách se pak autoři podrobně věnují regulatorním a bezpečnostním problémům, odpovědnosti za újmu způsobenou umělou inteligencí a otázce adekvátní kompenzace a rovněž i problematice autonomní dopravy.

Po knize by dle recenzenta měli určitě sáhnout jak advokáti, advokátní koncipienti, soudci či studenti právnických fakult, kteří chtějí být připraveni na budoucnost, tak i širší laická veřejnost, která se o problematiku umělé inteligence zajímá.

Právní stav publikace je ke dni 10. března 2020.

Andrej Lobotka, právník